

આત્મ સંવત ૮૯ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૧૦
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૦ શ્રાવણ

પરમ પૂજ્ય શ્રી સુમતિનાથનું સ્તવન

લેખક : આનન્દધનજી મહારાજ સાહેબ

સુમતિ-ચરણકુળ આતમ-અપરણા, દરપણુ જિમ અધિકાર, સુજ્ઞાની,
મતિ-તરપણુ બહુ સમ્મત જાણિએ પરિસરપણુ સુવિચાર, સુજ્ઞાની.
ત્રિવિધિ સકલ તનુ ધરગત આતમા, બહિરાતમ ધુરિ ભેદ સુજ્ઞાની,
બીજે અંતર આતમ તીસરો, પરમાતમ અવિચ્છેદ સુજ્ઞાની.
આતમ બુદ્ધિ કાયાદિક ગ્રહો બહિરાતમ અઘરૂપ સુજ્ઞાની,
કાયાદિનો હો સાખીધર રહ્યો, અંતર આતમ રૂપ સુજ્ઞાની.
જ્ઞાનાનન્દે હો પૂરણ પાવનો, વર્જિન સકલ ઉપાધ સુજ્ઞાની,
અતીન્દ્રિય ગુણ - ગણ મણિ આગરૂ, એમ પરમાતમ સાધ સુજ્ઞાની.
બહિરાતમ તજી અંતર આતમા, રૂપ થઈ સ્થિર ભાવ સુજ્ઞાની,
પરમાતમનું હો આતમ ભાવવું, આતમ દર્પણ ભાવ સુજ્ઞાની.
આતમ અર્પણ વસ્તુ વિચારતાં, ભરમ ટળે મતિદોષ સુજ્ઞાની,
પરમ પદાર્થ સંમતિ સંપન્ને, આનન્દ ધન રસપોષ સુજ્ઞાની.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક : ૮૧]

ઓગસ્ટ : ૧૯૮૪

[અંક : ૧૦

અ નુ ક મ શિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	૫૦ પૂઠ તીર્થ કર ભગવાન સંભવનાથનું સ્તવન	પૂઠ આનંદધનજી મહારાજ સાહેબ	૧૪૫
(૨)	વસુદેવ હિંદી (હિન્દી)	પૂઠ સંઘદાસ ગણિ.	૧૪૭
(૩)	“જીવદયા ઉપર ભીમ અને સોમની કથા”	૫૦પૂઠ કૈલાસસાગરસુરિજી મ. સા ના	૧૫૧
(૪)	શું બનશે ? ગુણવાન-ગુણાનુરાગી કે ગુણદ્રેષી ?	શિષ્યરત્ન મુનિશ્રી નીતિસાગરજી મ. સા.	૧૫૩
(૫)	સતી સુરસુંદરી	ડૉ. ભાચલાલ એમ. બાવીશી	૧૫૪
(૬)	ક્ષમાની શરણાર્થ	૫૦પૂઠઆંશ્રી વિજયઅમૃતસૂરીશ્વરજી	૧૫૫
(૭)	જૈન સમાચાર	મ.સા.ના શિષ્ય મુનિશ્રી દાનવિજયજી મ.	૧૫૮
		પૂઠ ગણિવર્ચશ્રી દાનવિજયજી મ. સા.	૧૬૦

આ સભાનાં નવા આજીવન સભ્ય

શ્રી કીર્તીકુમાર પાનાચંદ શાહ (ચાનવાળા) ભાવનગર

ધર્માત્માઓ સાથે સાચી મૈત્રી બાંધી....

જૈનધર્મનો જય જયકાર કરીએ....

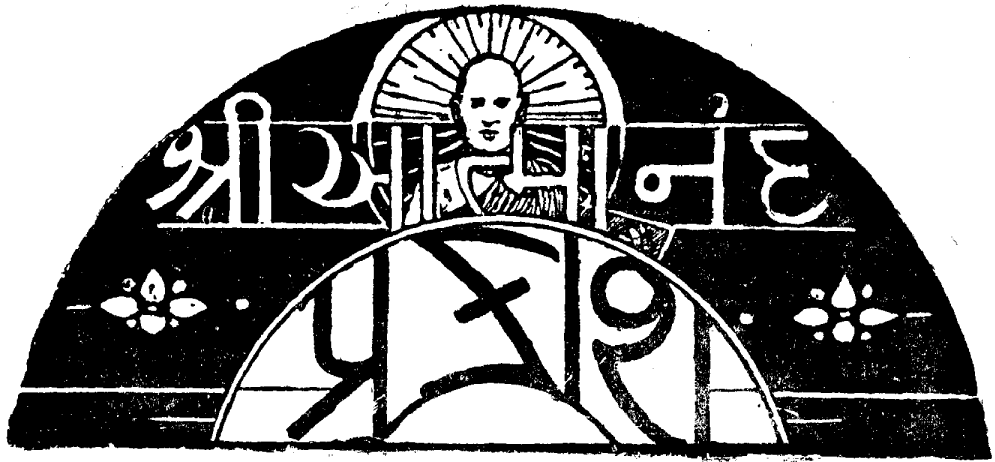
“ જ્ઞાનતેજ ” લાલવાડી, મુબઇ.

મિત્ર બનો તો એવા બનજો, મૈત્રી જીવનભર દાખવજો,
કંટક સંકટ સહુ સહી લેજો, ધર્મને ખાતર મરી ક્રીડજો.

મિત્રતા કરો તો કરી બાણજો, કપટ અને મિત્રતાની વચ્ચે છાયો અને તડકો જેટલો તફાવત છે. કોઈને ઠગવાની બુદ્ધિથી મિત્રતા ન કરતા, ને મિત્રતા કરીને દગો ન દેતા. જો મિત્રતા કરીને કોઈનો વિશ્વાસ સંપાદન કરીને દગો દેશે તો તમારી જ બે અદબી થશે, સાથે સાથે રાગ-દ્વેષ રૂપી મહાશત્રુઓને જીતેલા એવા વીતરાગનો પ્રકાશલો ધર્મ નિંદાશે. અને જો જૈનધર્મની નિંદા કરીને જૈનધર્મ પામવાની યોગ્યતાનો નાશ કરશે, તે પાપના મિથ્યાત્વના નિમિત્ત તમે બની જશો....

જેને ધર્માત્માની સાથે મિત્રતા હોય તે તો કેટલો બધો નિભર્ય હોય.....! તેને કેવી સરસ ડૂંક હોય.....! ધર્માત્માની મૈત્રી એટલે ધોમધખતા તાપમાં શીતલ છાંયડી સમ વિશાળ વડલાનું વૃક્ષ.....! ધર્માત્માની મૈત્રી એટલે વીકટ વનવગડામાં ચોર-ડાકુ-કાપાલિકોથી બચાવનાર સશસ્ત્ર રખેવાળ.....! તમારે પણ જો આવું ધર્માત્મા બનવું છે તો આવીજ મિત્રતા અન્યની સાથે

(અનુસંધાન ટાઈટલ પેજ ૩ ઉપર)

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ સ્વજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૧]

વિ. સં. ૨૦૪૦ શ્રાવણ : ઓગસ્ટ-૧૯૮૪

[અંક : ૧૦

પરમ પૂં તીર્થંકર ભગવાન સંભવનાથનું સ્તવન

લે. પૂં આનંદધનજી મહારાજ આલેખ

(ચાલુ)

દોષ ઠલે વહી દૃષ્ટિ જોલે ભરી રે પ્રાપ્તિ પ્રવચન-વાક્ય ॥

ન્યારે મિથ્યાત્વ દૃષ્ટિનો દોષ દૂર થાય છે ત્યારે પાંચમી ' સ્થિરા ' દૃષ્ટિ જુલે છે, યોગ માર્ગમાં આઠ દૃષ્ટિ બતાવી છે : મિત્રા, તારા, બલા, દીપ્રા, ન્થિરા, કાન્તા, પ્રભા અને પરા.

પાંચમી દૃષ્ટિ સમ્યક્શ્રદ્ધાની છે. જેવા સમ્યક્શ્રદ્ધાનો ભાવ પ્રગટ થાય છે તેવા સર્વજ્ઞ-વિતરાગના વચન પ્રાપ્ત થાય છે. “ જિનેશ્વર ભગવાને કહ્યું છે તેજ સત્ય છે અને નિઃશંક છે. ”

આ આધ્યાત્મિક યાત્રામાં સદ્ગુરુનો સંયોગ મળે છે. (૧) તેથી પાપ કર્મોનો નાશ થાય છે (૨) પાપાનુબંધિ અકુશળ કર્મ ક્રમ બને છે. (૩) આધ્યાત્મિક યંત્રોનું શ્રવણ-મનન થાય છે (૪) નયવાદ-માધ્યમથી હેતુવાદની

સહાયતાથી ધર્મગ્રંથોતું પરિશીલન થાય છે. કવિએ ચાર વાતો એકજ ગાથામાં બતાવી છે.

પરિચય પાતક-ધાતક સાધુશું રે અકુશલ, અપચય ચેત,
ગ્રંથ અધ્યાત્મ-શ્રવણ-મનન કરીરે, પરિશીલન નય હેત. (૪)

ચેતન, માત્ર બાહ્ય ધર્મ ક્રિયાના માધ્યમથી નહિ, પરંતુ ગુણોના માધ્યમથી આત્માની આન્તર યાત્રા વિકાસ પામે છે ત્યારે સાધુ પુરુષોનો પરિચય પાપોનો નાશક બને છે. અકુશળ પાપકર્મો પણ નાશ પામે છે. સાધુ પુરુષોના ચરણોમાં વિનયથી બેસીને, આત્મશુદ્ધિના પ્રેરક આધ્યાત્મિક ગ્રંથોતું શ્રવણ-મનન કરશે. જેમ જેમ જ્ઞાનનો પ્રકાશ વૃદ્ધિ પામશે તેમ તેમ સાત નયોના માધ્યમથી તત્ત્વ ચિંતન કરશે. તેથી તેનું મન વિસંવાદોથી મુક્ત બનશે.

કારણ - જોગે હો કારણ નીપજે રે, એમાં કોઈ ન વાદ,
પણ કારણ વિણ કારજ સાધિયે રે, એ નિજમત ઉન્માદ (૫)

આ પ્રકારે ઉત્તર/ઉત્તર આત્મવિકાસમાં પૂર્વ/પૂર્વ વિકાસની ભૂમિકાઓ કારણ બને છે. આ બાબતમાં કોઈને મતભેદ ન હોવો જોઈએ. કાર્ય કારણ ભાવની ઉપેક્ષા કરી, ક્રમિક આત્મવિકાસના સિદ્ધાંતને છોડીને, ‘અક્રમ વિજ્ઞાન’ ની વાતો કરનાર-મતોન્માદ આજ પણ કોઈ કોઈ જગોએ ફેલાયેલ છે.

મુગ્ધ સુગમ કરી સેવન આદરે રે, સેવા અગમ અનૂપ,
દેખે કદાચિત સેવક-યાચનારે, આનન્દધન રસ રૂપ. (૬)

ચેતન, દુનિયામાં મોટી સંખ્યામાં લોકો સરળ હોય છે. તેઓ પ્રભુ-સેવાના મર્મને, જાણતા નથી. પરમાત્મ-સેવાનું ગૂઢ રહસ્ય અને તેનું અનુપમ સૌંદર્ય તે જ જાણી શકે જે અભય બનેલ છે, અખિન્ન છે, જેનું મિથ્યાત્વ દૂર થયું છે, જેને પાંચમી યોગદષ્ટિ મળી છે, જેમને પાપનાશક સદ્ગુરુ સંગમ થયો છે અને જેણે અધ્યાત્મ ગ્રંથોતું શ્રવણ મનન અને પરિશીલન કર્યું છે.

હે આનન્દ પૂર્ણ ! હે રસપ્રણ પરમાત્મનું ! ક્યારેક આવી સેવા કરવાનું સૌભાગ્ય મને આપજો. સેવકને બીજું કશું જોઈતું નથી. બસ, આપની અગમ-અનુપમ સેવા આહું છું.

(તા. ક. : કવિવરે સેવા માગીને કેવી ગુણસમૃદ્ધિ માંગી લીધી છે. આપણે સહુ પરમાત્મા પાસે આવી સેવા કરવાની યોગ્યતા માગીએ.)

‘અરિહંત’ના સૌજન્યથી

વસુદેવ હિંદી (હિન્દી)

લે. પ. પૂ. સંઘદાસ ગણિ.

પ્રકૃત જૈન સાહિત્યમાં સહુથી પ્રાચીન કથા છ ભાગોમાં વિભક્ત છે :

(૧) કથોત્પત્તિ (૨) પીઠિકા (૩) મુખ્ય (૪) પ્રતિમુખ્ય (૫) શરીર અને (૬) ઉપસંહાર.

વસુદેવનો પૂર્વભવ :-

મગધ દેશમાં એક ગરીબ બ્રાહ્મણ રહેતો હતો. તેને નન્દીસેન નામે પુત્ર હતો. નન્દીસેન નાની વયમાં હતો ત્યારે તેના પિતા માતા મૃત્યુ પામ્યા. તેને કમનશીબ માની, લોકોએ પણ તેના ત્યાગ કર્યો.

પરંતુ તેના મામાને નન્દીસેન પ્રત્યે દયા થઈ આવી. તેઓ તેને પોતાને ઘર લઈ આવ્યા. તેને કહ્યું, તું મારી ગાય-ભેંસોની સંભાળ રાખ હું મારી કોઈ એક પુત્રી સાથે તારા લગ્ન કરી આપીશ.

નન્દીસેનના મામાને ત્રણ પુત્રીઓ હતી. પહેલી પુત્રી મોટી થઈ ત્યારે તેને માલૂમ પડ્યું કે તેના વિવાહ નન્દીસેન સાથે થશે. તરતજ તેણે તે વાતનો અસ્વિકાર કર્યો. તેણે જણાવી દીધું કે તે તો ભિખારીથી પણ ઉતરની કક્ષાનો છે. હું તેની સાથે લગ્ન નહીં કરી શકું જો જબર્દસ્તી થશે તો હું આત્મહત્યા કરીશ. ત્યારે તેના મામાએ બીજી કન્યાને વિવાહ માટે વાત કરી. તેણે પણ નાખુશી વ્યક્ત કરી. જ્યારે ત્રીજી પુત્રીને કહેવામાં આવ્યું ત્યારે તેણે સ્વપ્રતાપૂર્વક કહ્યું કે તેની સાથે વિવાહ નહિ કરે.

છતાં પણ મામાએ કહ્યું, “નન્દીસેન, હતાશ

ન થતો. હું તારો વિવાહ બીજી કોઈ છોકરી સાથે કરાવી આપીશ.”

પણ નન્દીસેન વિચારવા લાગ્યો, “જ્યારે મારા મામાની પુત્રી વિવાહ માટે તૈયાર નથી તો બીજી કોઈ છોકરી કેમ તૈયાર થશે ?”

તેથી નન્દીસેન દુઃખી બની મામાનું ઘર ત્યજીને રચણપુર આવ્યો ગયો.

વસન્ત ઋતુનો સમય હતો. તેની જેવડી ઉંમરના તરુણો નાની વયની છોકરીઓ સાથે આમોદ-પ્રમોદ કરતા હતા, તે જોઈને, નન્દીસેનને પોતાના જીવન પર નફરત આવી. તેણે મનોમન નક્કી કર્યું-પોતે આત્મહત્યા કરી લેશે.

જે ક્ષણે નન્દીસેને આત્મહત્યા કરવાની તૈયારી કરી તેજ ક્ષણે એક મુનિએ તેને જોયો. તેમણે તેને આત્મહત્યા કરતો રોક્યો. તેમણે કહ્યું, “આત્મહત્યા મહાપાપ છે. વધારે સારું તો એ છે કે તું સાધુ-શ્રમણોની સેવા કર. પૂર્ણ શક્તિથી સેવા કર. તેથી તારું કલ્યાણ થશે” આ વાત નન્દીસેનને ખૂબ ડચ્છી. તે દિવસથી તેણે તે સેવા ત્રતનો સ્વિકાર કર્યો. સેવામાં તન અને મન પૂરી તાકાતથી લગાવ્યું. સંવાભાવ રંગેરંગમાં પ્રસરી ગયો, જાતની ખેવના નહિ, માન-અપમાનની પરવા નહિ, ખાનપાનની ચિંતા નહિ. અભિલાષા એકજ-આવી સેવા કયાંથી સાંપડે? સેવામાંજ ઓતપ્રોત, સેવા કરતાં મન-મયૂર નાચી ઉઠે; જાણે કે કામઘટ સાંપડ્યો! કલ્પવૃક્ષનો સહારો મળ્યો! ચિંતામણિ રત્ન અનાયાસે ઉપલબ્ધ થયું!

દિવસો વીત્યા. એક દિવસની વાત. નન્દીસેનના

વતની કસોટી કરવાએ દેવ આવ્યા. પરીક્ષા પણ કેવી? અગ્નિ પરીક્ષા. નન્દીસેન ઉત્તીર્ણ થયા, પ્રસન્ન બની દેવોએ વરદાન માગવા કહ્યું, પરંતુ નન્દીસેને કહ્યું, “મને જન ધર્મ મળ્યો તેજ મારા માટે મોટું વરદાન છે.” આ સાંભળી દેવો ચાલ્યા ગયા. જીવનભર નન્દીસેને સાધુ-સંતોની સેવા કરી. પરંતુ મૃત્યુ સમયે સંકટપ કયો-સાધુ સંતોની સેવાથી મને જે કંઈ પુણ્ય પ્રાપ્ત થયું હોય તો તેના પ્રભાવે મને પરલવમાં એવું રૂપ મળે કે જેથી છાકરીઓ મને જોઈને મુગ્ધ બની જાય.”

મૃત્યુ બાદ નન્દીસેન દેવરૂપે ઉત્પન્ન થયા. દેવ-આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં, ભરતક્ષેત્રમાં અન્ધકુ વૃષ્ટિના દશમા પુત્ર તરીકે વસુદેવના રૂપમાં જન્મ પામ્યા.

અનેક દિવસો સુધી રાજ્ય કયો બાદ અન્ધકુ વૃષ્ટિએ પોતાના મોટા પુત્ર સમુદ્ર વિજયને રાજ્યભાર સોંપી દીક્ષા ગ્રહણ કરી. મુનિધર્મ પાળી તેઓ મોક્ષ પામ્યા.

કથારંભ

જ્યારે મારી ઉમ્મર આઠ વર્ષની થઈ ત્યારે મને ગુરુગૃહે મોકલવામાં આવ્યો. મંદાવી હોવાથી સ્વબુદ્ધિના યોગે ગુરુનો પ્રેમપાત્ર બન્યો. અભ્યાસના દિવસોમાં એક ગન્ધ વણિક પોતાના પુત્ર કંસને મારી પાસે લાવીને કહ્યું, “આપ આને આપનો સાથી બનાવો.” મેં સ્વીકાર કર્યો તે દિવસથી કંસ મારી સાથે રહેવા લાગ્યો. અમે સાથે અભ્યાસ કરવા લાગ્યા.

મારો અભ્યાસ પૂરો થવાનો હતો ત્યારે એક દિવસ મારા મોટાભાઈ પાસે રાજગૃહના રાજવી જરાસંઘનો હ્રત આવ્યો અને કહ્યું, “માહારાજ જરાસંઘે કહેવરાવ્યું છે કે આપના રાજ્યમાં કોઈ વ્યક્તિ સિંહપુરના રાજાને બન્દી બનાવી, તેમની પાસે રજુ કરે તો તેની સાથે પોતાની પુત્રી જીવયશાના લગ્ન કરાવશે; અને દહેજમાં

જોને એક એટું મંગરુ આવશે.” તે સાંભળી હું વડીલ ભાઈ પાસે ગયો. મેં કહ્યું, “આ સુઅવસરનો, મને લાભ, સંજો, હું સિંહરથને બન્દી બનાવી આપની પાસે રજુ કરીશ.”

આ સાંભળતાં જ તેઓ હસી પડ્યા. અને બોલ્યા, “તું હજુ બાળક છે. વળી તે કદી યુદ્ધ ક્ષેત્ર જોયું પણ નથી. તેથી તું ન જઈ શકે.”

પણ હું મારા નિર્ણયમાં મક્કમ રહ્યો. છેવટે તેમને કહેવું પડ્યું, “ઠીક ત્યારે તું જા.”

હું એક વિરાટ સેના લઈ સિંહપુર પહોંચ્યો. મારા આગમનની વાત જાણી, સિંહરથે પોતાની સેના તૈયાર કરી. પરંતુ હું તેના પર આઝમણ નહિ કરી શક્યો. મારા સેના નાયકોએ મને તેમ કરતા રોક્યો. કદાચ મારા મોટા ભાઈએ તે પ્રમાણે નિર્દેશ કર્યો હશે. આવો સુયોગ પ્રાપ્ત થતાં સિંહરથ મારી સેનાને વસ્ત કરવા લાગ્યો.

હવે હું યુધ્ધ ન રહી શક્યો. કસને સારથી બનાવી હું અગ્રસર બન્યો, કસ મારા રથને સિંહરથ પાસે લઈ આવ્યો. બેકે સિંહરથ યુદ્ધ વિદ્યામાં પારંગત હતો પણ કળા કૌશલ્યમાં તે મારી સમકક્ષ ન હતો. તેથી પહેલી જ વારમાં મેં તેના અથો અને સારથીને હાળીને નિશ્ચેષ્ટ બનાવ્યા. તેજ વખતે કંસે લોહસુદગરથી સિંહરથના રથની ઘરી ભાંગી નાખીને તેને બન્દીવાન બનાવી દીધો. રજ્જુથી બાંધી, બન્દી બનાવી કંસ મારી પાસે લઈ આવ્યો. સિંહરથને બન્દી બનેલો જોઈ, તેની સેના ભાગી છૂટી.

યુદ્ધ જીતીને હું રાજધાનીમાં પાછો ફર્યો. મારા વિજયથી મારા વડીલ ભાઈ પ્રસન્ન થયા અને સારી પ્રસંસા કરી. પણ એકાન્તમાં બોલાવી કહ્યું, “વસુ, મેં નૈમિત્તિકને જીવયશાના લક્ષણ પૂછ્યાં છે. તેણે ગણત્રી કરી કહ્યું છે કે જીવયસા પોતાના પિતા તેમજ પતિના કુળની ઘાતક થશે. તેથી જરાસંઘ તને જીવયશા આપવા મંગલ તો પણ તું તે વાત સ્વીકારતો નહિ.”

મેં પ્રત્યુત્તર આપ્યો, “જીવયશા પર મારાથી અધિક હક કંસનો છે, કેમકે સિંહરથને બન્દી બનાવી મારી પાસે લાવ્યો છે. તે સાંભળી તેઓ બોલ્યા, “વધિક પુત્રનાં સાથે રાજકન્યાના લગ્ન તો ન થઈ શકે.”

મેં કહ્યું, “યુદ્ધ ક્ષેત્રમાં કંસે ક્ષત્રિયોચિત વીરતા બતાવી છે તે જોતાં તે વધિક પુત્ર લાગતો નથી.”

ત્યારે મારા મોટા ભાઈએ ગન્ધવણિકને બોલાવ્યો. કંસ વિષે પૂછતાસ કરી. તેણે કહ્યું, “કંસ મારો પુત્ર નથી. યમુનામાં તણાતો કંસ પાત્રમાંથી મને મળેલ છે. તેમાં એક મુદ્રિકા પણ હતી. તે મુદ્રિકા પર ઉચ્ચસેન રાજનું નામ અંકિત હતું.”

તે સાંભળીને મારા ભાઈએ વડીલો સાથે વિચાર-વિનીમય કરી, કંસ સાથે મને રાજગૃહ મોકલ્યો.

ત્યાં પહોંચી, સિંહરથને જરાસંઘના હાથમાં સોંપ્યો અને મેં કહ્યું, “ઉચ્ચસેનના પુત્ર કંસે સિંહરથને બન્દી બનાવ્યો છે.” તે સાંભળી જરાસંઘે ખુબ ઉત્સાહ પૂર્વક જીવયશાના લગ્ન કંસ સાથે કરી દીધા. જ્યારે કંસને જાણ થઈ કે તે વધિક પુત્ર નથી પણ રાજપુત છે ત્યારે ઉચ્ચસેન પર શેષે ભરાયો, પોતાના પિતાને બન્દી બનાવી, મથુરાના સિંહાસન પર અધિકાર જમાવ્યો.

હું આ સમયે યૌવનના પ્રથમ દ્વાર પર હતો. તેથી હંમેશા નવીન વસ્ત્રાલંકારથી વિભૂષિત બની શહેરમાં ફરવા નીકળતો. જ્યાં જ્યાં જતા ત્યાં ત્યાં સ્વાગત પામતો. તેઓ મારા ચશોગાન કરતા. સાથે સાથે હજાર-હજાર યુવતીની દ્રષ્ટિ મારી પાછળ પાછળ ચાલતી.

એક દિવસ વડીલ બંધુએ મને બોલાવીને કહ્યું, “વસુ, તું આખો દિવસ અહીં તહીં ફરે છે તેથી તારા સોના શો રંગ કાળાશ પકડી રહ્યા છે. તૂં ઘર પર રહીને ગાવા-બજાવવાનો

અભ્યાસ કર.” મેં પણ ‘તથાસ્તુ’ કહી, તે દિવસથી નગરબ્રમણ બંધ કર્યું.”

મારા વડીલ બંધુની ધાત્રીની બહેન કુબળ હતી. તે ગન્ધ-દ્રવ્ય માલા વગેરે તૈયાર કરતી. એક દિવસ જ્યારે તે ગન્ધ-દ્રવ્ય લઈ, મારા બંધુના કક્ષ તરફ જઈ રહી હતી ત્યારે મેં તેને રોકી. મળક કરતા મેં કહ્યું, “કુબળ, આ ગન્ધ-દ્રવ્ય કેને માટે લઈ જાય છે?”

તેણે તિરછી નજરથી મારા તરફ જોઈ, કહ્યું, “મહારાજ માટે.”

ત્યારે મેં રહસ્યમય હાસ્ય કરી કહ્યું, “શું મારા માટે નહિ?”

તે સહેજ મુસ્કાન કરી બોલી, “તમે તો અપરાધી છો તેથી આપને ગન્ધ-દ્રવ્ય આપવાનો નિષેધ છે.” હું તેના કથનનું તાત્પર્ય સમજ્યો નહિ છતાં ન જાને શું વિચારી જઈસ્તીથી તેના હાથમાંથી ગન્ધ-દ્રવ્ય વગેરે મેં છીનવી લીધા.

તેથી તેણે કૃત્રિમ કોથ કરીને જણાવ્યું, “તમારી આ સરાસતને કારણેજ મહારાજએ તમને ઘરમાં બન્દી બનાવ્યા છે. ક્યાંય પણ જવા દેતા નથી.”

મને લાગ્યું કે તેના કથનમાં કંઈક સચ્ચાઈ છે. તેથી મેં તેને સ્પષ્ટ હકીકત જણાવવા કહ્યું. પરંતુ તે કોઈ રીતે કશું પણ જણાવવા તૈયાર ન થઈ. ફક્ત કહ્યું, “રાજાની મનાઈ છે.”

ત્યારે હું તેની સમક્ષ હાથ-પગ જોડવા લાગ્યો. અને કહ્યું, “કુબળ, મારા સોગન છે સત્ય બતાવો. કયા અપરાધ માટે મહારાજે મને ઘરમાં બન્ધ કરી રાખેલ છે? પણ કુબળની તો એકજ વાત રાજાની મનાઈ છે.

મેં ત્યારે તેને વીંટી ભેટમાં આપી. “કુબળ, તું મને જણાવી દે. હું કોઈને તે વાત કરીશ નહિ.”

ત્યારે કુબળએ ધીરે-ધીરે સારી વાત જણાવી.

“એક દિવસ નગરવાસીઓ રાજા પાસે તમારી ફરિયાદ લઈને આવ્યા હતા. તેમણે રાજાને કહ્યું, કુમારનું રૂપ શરદ્ગુણના ચંદ્ર સમાન છે. તેમનો સ્વભાવ પણ નિર્મળ છે. તેથી તે સહુના પ્રિય છે. પરંતુ પોતાના રૂપને કારણે તે જ્યાં જાય છે ત્યાં તરુણ તેમની પાછળ જાય છે. અને છોકરીઓ તેમને એકવાર જોવા માટે વાતાયનો પાસે, કાર પાસે ચિત્રમાં અંકિત ચક્ષિણીઓ જેમ ઉભી રહે છે-એટલે સુધી કે સ્વપ્નમાં પણ વસુદેવ-વસુદેવ કહેતી ખૂમ પાડી ઉઠે છે. બહારમાં ફળ-મૂળ ખરીદતાં વસુદેવનું શું મૂલ્ય-એમ પૂછી લે છે. ગાય-વાછરડાને દોરડાથી બાંધવાને બદલે પોતાના પુત્રોના ગળામાં રસ્સી બાંધી દે છે. મહારાજા, આ રીતે વસુદેવ માટે પાગલ બનતી હોવાથી ઘરમાં દેવતાની પૂજા થતી નથી. અતિથિગણ અવહેલના પામી પાછા જાય છે. તેથી આપને વિનંતી છે કે કુમાર નગર ભ્રમણમાં ન નીકળે.” આ સાંભળી રાજાએ તેમને આશ્વસ્ત બતાવી, ઘેર જવાની અનુસા આપી અને કહ્યું, “તે માટે હું વ્યવસ્થા કરીશ.” તે સમયે હું ત્યાં હતી. તેમણે આ વાત તમને કહેવાની વારંવાર મનાઈ કરી છે.

મારે જે જાણવું હતું તે મેં જાણી લીધું. હવે જે બહાર જવાની ચેષ્ટા કરું તો બળજબરીથી મને ઘરમાં જ રાખશે. હવે મારે અહીં રહેવું ઉચિત નથી. એમ વિચારી મેં કેટલીક ગોળીઓ ખાઈ, જેથી થોડો સમય માફ રૂપ પરિવર્તન પામે. પછી સંધ્યા સમયે મારા એક નોકર વલ્લભને લઈને મેં રાજમહેલનો ત્યાગ કર્યો.

રાત્રિના અંધકારમાં શહેરમાં થઈને હું સ્મશાન પહોંચ્યો. નશીબ જોગે ત્યાં એક મૃતદેહ પડ્યો હતો. મેં વલ્લભને ચિતા તૈયાર કરવાનું કહ્યું, ચિતા જવલંત બનતા હું ચિતામાં પ્રવેશી દેહ-ત્યાગ કરીશ-એમ વલ્લભને કહ્યું. પરંતુ તે પહેલાં ધન-રત્ન વગેરેનું દાન કરવા ઇચ્છુ છું, તેથી તું જલ્દી જઈને મારા બિછાના પર પડી રહેલી રત્ન-પેટી લઈ આવ. ઉતાવળમાં હું તે લેવી ભૂલી ગયો છું.

વલ્લભે કહ્યું, દેવ, જો આપ ચિતામાં પ્રવેશ કરશો તો હું પણ તેમ કરીશ.”

મેં હસીને કહ્યું, “તારી ઇચ્છા મુજબ કરજે, પરંતુ અત્યારે તો તે પેટી જલ્દી લઈ આવ. જો, આ વાત કોઈને કરતો નહિ.”

આ બાબતની સંમતિ આપી વલ્લભ પેટી લેવા આવ્યો ગયો.

તે ગયો કે તરતજ મેં શબને ચિતામાં મૂકી અગ્નિ પ્રજ્વલિત કર્યો. પછી મેં ભાઈ અને ભાભીઓને એક પત્ર લખ્યો-જો કે હું નિરપરાધી છું છતાં નગરવાસીઓએ મને અભિયુક્ત કર્યો છે તેથી હું ચિતામાં પ્રવેશી દેહ ત્યાગ કરું છું. તે પત્ર મેં ચિતા પાસે એક વાંસ પર લટકાવી, તે સ્થાનનો જલ્દી ત્યાગ કર્યો, અને જે રસ્તેથી કમ લોકો જતા તે રસ્તે હું આગળ ચાલવા લાગ્યો. (ક્રમશઃ)

‘તિત્યયર’ના સૌજન્યથી

અનુવાદક : પી. આર. સલોત

ક્ષમા યાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વયસા, મિચ્છામિ દુઃકરમ.

તંત્રી.

“જીવહયા ઉપર ભીમ અને સોમની કથા”

લેખક : પ.પૂ૦ આ.શ્રી કેલાસસાગરસૂરિજી મ. સા. ના શિષ્ય રત્ન
મુનિશ્રી નીતિસાગરજી મહારાજ સાહેબ

હું વૈતાલ્ય પર્વત ઉપર વિદ્યાધરોને વિષે અગ્રેસર જયંત નામનો રાજા હતો. એકદા સૂર્યને ચંદ્ર થયેલ જોઈ તત્કાલ પ્રતિજ્ઞા પામી મેં દીક્ષા ચંદ્ર કરી. અનુક્રમે હું શ્રુતનો પારગામી થયો. એકદા ગુરૂની આજ્ઞાથી એકલવિહારી થઈ ચોમાસામાં વિંધ્યાચળ પર્વતની ગુફામાં ચાર માસના ઉપવાસ કરી ચોમાસું રહ્યો. આ ગુફાથી બે યોજન દૂર ગિરિદુર્ગ નામનું એક નગર છે. ત્યાં મુનંદ નામનો રાજા રાજ્ય કરે છે. તે રાજાને ભીમ અને સોમ નામનાં બે સુભયો-સેવકો છે. ગુફાથી એક ગાઉ દૂર તે રાજાનું ગોકુળ રહેલું છે. તે ગોકુળનું રક્ષણ કરવા માટે રાજાની આજ્ઞાથી તે બંને સેવકો ઘણે ભાગે ત્યાંજ રહે છે. એકદા તે બંને શિકાર કરવા માટે ગુફાની પાસે આવ્યા. ત્યાં મૃગના ટોળાને જોઈ તેમણે તેના પર ઘણા બાણો મૂક્યાં. પરંતુ નજીક છતાં પણ એકે બાણ કોઈ પણ મૃગને લાગ્યું નહીં ત પ્રમાણે જોઈ તે બંને રાજસેવકો વિસ્મય પામ્યા પછી તે મૃગનું ટોળું અમારી પાસે આવ્યું અને હર્ષથી ધર્મદેશના સાંભળવા લાગ્યું. તેની પાછળ ચાલતા તે સેવકો પણ ત્યાં આવ્યા અને મને જોઈ તેઓએ વિચાર્યું કે— “ખરેખર આ મુનિના મહિમાથી જ મૃગલાઓને આપણા બાણો લાગ્યાં નહીં. કારણ કે તપસ્વીઓ સમય જગતના પ્રાણીઓનો નિઝલ અને અનુચલ કરવાને સમર્થ હોય છે.” આ પ્રમાણે વિચારી હૃદયમાં વિસ્મય તથા ભયને પામેલા તે બંનેએ મને પ્રણામ કર્યા અને કહ્યું— “હે તપસ્વી ! અમારા આ અપરાધને ક્ષમા કરો. અમને ભસ્મસાત્ કરશો નહીં, અમે તમારા મૃગોને મારશું નહીં.” તે સાંભળી મેં કૃપાથી ધર્મલાભની આશિષ વડે તેમને આનંદ પમાડી કહ્યું કે— “તમને અભય હો. પરંતુ તમે ધર્મનું રહસ્ય સાંભળો. જીવોને હંમેશાં સુખ જ પ્રિય હોય છે અને સર્વે જીવો જીવિતને જ ઇચ્છે છે. તથા તે જીવોનાં જીવિતનું હરણ કરવાથી તમે નરકના અતિથી થશો. પ્રાણીઓનું માંસ ખાવાથી, પરસ્ત્રી પ્રત્યે ગમન કરવાથી અને પંચેન્દ્રિય પ્રાણીનો વધ કરવાથી જીવની અવશ્ય નરકગતિજ થાય છે; અને હિંસા નહીં કરવાથી પ્રાણીઓને ઉત્કૃષ્ટ આરોગ્ય, આયુષ્ય, બળ, યશ, રૂપ, નિત્યસુખ અને કલ્યાણ પ્રાપ્ત થાય છે ” આ પ્રમાણે ધર્મ સાંભળી તે બંને બુદ્ધિમાન રાજસેવકો પ્રતિજ્ઞા પામી સમક્ષિત સહિત પહેલું અણુવ્રત અને માંસના આહારનો નિષેધ અંગીકાર કરી અમને હર્ષથી અને ભક્તિથી વાંદી પોતાને સ્થાને ગયા અને અંગીકાર કરેલા તે ધર્મને નિરંતર પાળવા લાગ્યા.

એકદા મિથ્યાદષ્ટિ અને હિંસક એવા તેમના રાજાએ કોઈની પાસેથી તેમનો આ વૃત્તાંત સાંભળી ક્રોધથી તેમને આજ્ઞા આપી કે— “હે સેવકો ! મને આજે મૃગનું માંસ ખાવાની ઇચ્છા

થઈ છે. તેથી તમે બન્ને વનમાં જઈ શિવપણે બુદ્ધે બુદ્ધે શિકાર કરી મૃગોને મારી લાવો” આ પ્રમાણે રાજાની આજ્ઞા સાંભળી “આજે તો મૃગો મળ્યા જ નહીં એવો ઉત્તર આપશું” એમ વિચારતાં તે બન્ને સેવકો વનમાં ગયાં ત્યાં દેવયોગે મૃગોને જોઈ ભીમે વિચાર કર્યો કે “જો આ મૃગોને હું હણું તો મારા વ્રતનો ભંગ થાય છે, અને જો નથી હણતો તો સ્વામીના ક્રોધનું પરિણામ ભયંકર આવવા સંભવ છે. અથવા તો હું પરતંત્ર છું તેથી મને વ્રતભંગનો દોષ કાઈ પણ લાગશે નહીં, વળી વ્રતનું ફળ તો પરલોકમાં મળશે, પણ સ્વામીનો ક્રોધ તો આજે જ ફળશે” આ પ્રમાણે વિચારી સોમે તેનો દ્રણી રીતે નિષેધ કર્યો. તો પણ તે ભીમે બાણો વડે મૃગોને હણી તેને લઈ જઈ રાજાને આપ્યાં. હવે સોમે વિચાર કર્યો કે “મારા પ્રાણના રક્ષણને માટે મારે અન્યના પ્રાણ શા માટે હરવા જોઈએ? જેમ મારા પ્રાણ મને પ્રિય છે, તેમ અન્ય પ્રાણીઓને પણ પોતાના પ્રાણ પ્રિય જ હોય છે. રાજા કોપ કરે કે ન કરે. અથવા મારા પ્રાણ હરે કે ન હરે પરંતુ હું મૃગને મારી માફ વ્રત ભંગીશ નહીં.

(ક્રમશઃ)

પ્રગટ થઈ ચૂકેલ છે

સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો તથા શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જો જેની મર્યાદીત નકલો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી છે. અને તે બન્ને ભાગો મૂળ કીંમતે આપવાના છે.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લો (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૨૨૪) કીંમત રૂપિયા પંદર.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જો (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૪૪૦) કીંમત રૂપિયા પાંચીસ.

—: સ્થળ :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ઠે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. કે. : બહારગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ આપવાનો રહેશે.

શું બનશે ?

ગુણવાન-ગુણનુરાગી-કે ગુણદ્રેષી ?

(લેખક : ડૉ. ભાયલાલ એમ. ખાવીશી M.B.B.S., F.C.G.P. પાલીતાણા)

આ સંસારમાં ગુણદોષથી ભરેલા અનેક જીવો વિહરે છે. તેમાં પોતાના ગુણોને મોટા કરી બતાવવા અને પરના દોષોને વધારે મોટા કરી બતાવવા એ યોગ્ય નથી. માનવ સ્વભાવ પ્રમાણે માનવી પોતાની પ્રશંસા થાય, વખાણ થાય એવું જ્યારે પોતાનું મહત્વ વધારે દેખાડવા પરને વખોડે છે.

ગુણવાન ગૃહસ્થ અનેક ગુણોથી ભરેલો હોય છે. છતાં તેનું અભિમાન કરતો નથી કે કુલાતો નથી. ઉલ્ટો લાઘવતા દાખવે છે. પોતે કંઈ જ નથી એમ સ્વીકારે છે. અન્યના ગુણો જોઈ રાજ થાય છે. જ્યારે ગુણાનુરાગી માનવી પોતે ભલે ગુણો ધરાવતો ન હોય કે ગુણવાન ના હોય છતાં પોતે અન્યના ગુણો દેખી ખુશી થાય છે. અની પ્રશંસા કરે છે. પોતે એ ગુણો ધરાવતો નથી એથી દુઃખી થાય છે. પરંતુ અન્યનાં ગુણો જોઈ ગુણાનુરાગ કરે છે. એને નમન કરે છે. અને જગતમાં આવા ગુણીજનો જોઈ રાજ થાય છે. જ્યારે જગતમાં ગુણદ્રેષી પણ માણસો વસે છે. તેઓ અન્યના ગુણો જોઈ શકતા નથી. અરે! જોઈને નાખુશ થાય છે. દ્રેષ કરે છે, વખોડે છે. પોતે ભલે એ ગુણો પાળતો નથી. પણ બીજને પણ પાળતા જોઈ દુઃખી થાય છે. ચાડી-ચુગટી કરવી એ જ એનો વ્યવસાય બની જાય છે. પરંતુ ઉચ્ચ આવતા કે સમૃદ્ધ થતા જોઈ શકતો નથી, એનો દ્રેષ કરે છે, અને થતી પ્રશંસા ગમતી નથી.

આવા ગુણવાન, ગુણાનુરાગી અને ગુણદ્રેષી

માણસો આ સંસારમાં વસે છે, અને પોતાની રીતે પ્રવર્તે છે. આ બાબતે એક વ્યાખ્યાનમાં સાંભળેલ તેનો દાખલો રજુ કરવાથી ગુણ પર્યાયનો અર્થ અરોબર સમન્તશે એમ માની એ દાખલો ટાંકુ છું.-

રાજગૃહી નગરીમાં એક પંચમહાવ્રતધારી, પાંચ સમિતિને ત્રણ ગુપ્તિ ધારણ કરતાં એક સાધુ મહાત્મા વસે છે. તેઓ ઉપાશ્રયમાંથી ગોચરી બહારવા એક શ્રાવકને ત્યાં પધાર્યા. ‘ધર્મલાભ’ કહી પોતાની હાજરી દર્શાવી. અને શાંત ચિત્તે ઉભા રહ્યા. શ્રાવિકા ‘ધર્મલાભ’ શબ્દ સાંભળી તુરતજ રસોડામાંથી બહાર આવી અને પૂ. સાધુ-મહાત્માને વંદન કરી, માથું નમાવી બોલી ‘ગુરુદેવ, લાભ આપો.’ પરંતુ સાધુ-મહાત્મા ઉંચું-નીચું જોઈ ગોચરી બહારથી વિના જ બહાર નીકળી ગયા. આથી શ્રાવિકાને બહુ દુઃખ થયું, કે પંચમહાવ્રતધારી સાધુ-મહાત્મા પોતાને લાભ આપ્યા વિના જ ચાલી ગયા. મનમાં ને મનમાં પોતાનાં ભાગ્યને દોષ દેતી ઉંબરા પર ઉભી છે, ત્યાં જ સદનસીબે બીજા એક સાધુ-મહાત્મા ત્યાં પધાર્યા અને ‘ધર્મલાભ’ કહી ઉભા રહ્યા.

પેલી શ્રાવિકા તો ખૂબ જ ખુશી થઈ ગઈ. એક સાધુ-મહાત્મા ગયા તો પોતાના સદનસીબે બીજા સાધુ-મહાત્મા પધાર્યા. તુરત જ બહારાવવાની વસ્તુઓ રસોડામાંથી બહાર લાવી. અને બહારાવવા લાગી. પેલા સાધુ-મહાત્માએ વિના સંકોચ બધુંજ સારી રીતે વહોર્યું શ્રાવિકાને મનમાં તો

વિચાર આવ્યા કે એક સાધુ આવીને વહોચાં વિના ચાડ્યા ગયા, જ્યારે આ બીજા સાધુએ વિના લપચપ બધું જ વહોચું. એને આ બાબતનો ખુલાસો બાળવાની ઈચ્છા થઈ એટલે બોલી.

શ્રાવિકાએ આદરપૂર્વક પૂઠ સાધુ-મહાત્માને પૂછ્યું, ‘‘ગુરૂદેવ એક મૂંઝવતો પ્રશ્ન પૂછવા ઈચ્છા છે. આપને માહું ન લાગે તો પૂછું.’’ પૂઠ સાધુ-મહાત્માએ જવાબમાં કહ્યું, ‘‘ખંડેનજી, વિના સંકોચ જે કાંઈ પૂછવું હોય તે પૂછો.’’ ત્યારે શ્રાવિકાએ સ્પષ્ટતાથી પૂછ્યું-‘‘આપશ્રીની પહેલા એક સાધુ-મહાત્મા પધારેલ. તેમણે કાંઈ વહોચું નહિ અને વહોચાં વિના ચાડ્યા ગયા. અને જ્યારે આપશ્રીએ તો ગમે તે અને ગમે તેટલું વહોચું તો આપ બન્નેમાં આ તફાવત જોઈ મને પૂછવાનું મન થયું.’’

પૂઠ સાધુ-મહાત્માએ સ્પષ્ટતાથી જવાબ આપ્યો, ‘‘ખંડેનજી, પહેલા સાધુ આવેલા તે સાચા ને સંયમી સાધુ હતા. જીવ-રક્ષા એમને રોમેરોમ વહી રહી છે. તદ્માર્ગ ધરનું બારણું નીચું હોવાથી જીવ-રક્ષાનો કદાચ ખ્યાલ ન રહે એ મ એમણે કાંઈ જ વહોચું નહિ. એમને હું બાળું છું, એ પંચમહાવ્રતધારી સંયમી સાધુ છે. જ્યારે હું તો દીક્ષા લીધા પછી પણ કેટલોક આચાર પાળી શકતો નથી. માત્ર વેષધારી છું. પણ ભલે હું સંયમ પાળી નહીં શકતો પણ અન્યને પાળતાં જોઈ હું ખુશી થાઉં છું. તેઓ પોતાના આત્મા માટે કાંઈ કરી રહ્યા છે. એમને ધન્યવાદ છે. કહો કે હું વેષધારી છું છતાં ગુણાનુરાગી દુઃખી આત્માઓનાં ગુણો જોઈ મને આનંદ છે, અને ધન્ય છે. એમ કહી ચાડ્યા ગયા.

શ્રાવિકાને વિચાર આવ્યા જ કર્યો કે પહેલા સાધુ-મહાત્મા તો ગુણવાન હતા. ગુણના ભંડાર સમા હતા. તે તો વંદનીય છે જ પરંતુ બીજા સાધુ-મહાત્મા ભલે પોતે આચાર-વિચાર પાળી શકતા નથી છતાં તેઓ એટલા નિખાલસ છે કે પોતે પાળી શકતા નથી. એ સ્પષ્ટ સ્વીકાર છે.

આવા માણસો સંસારમાં ઓછા હોય છે. જે પોતાની શિથિલતા સ્વીકારી અને અન્યના ગુણોને વખાણે છે. આમ વિચારતા હતા ત્યાં અચાનક જ એક સાધુ-મહાત્મા પધાર્યા. શ્રાવિકા તો ખુશી-ખુશી થઈ ગઈ કે ત્રણ ત્રણ સાધુ-મહાત્માને વહેરાવવાનો લાભ મળ્યો.

ત્રીજા સાધુ-મહાત્માએ પણ ઠીક ઠીક વહોચું એટલે શ્રાવિકાએ બીજા મહાત્માને પૂછેલ પ્રશ્ન પૂછ્યો. તેને તેમણે ઘુષ્ટતાથી અને તિરસ્કારથી જવાબ આપ્યો, ‘‘હા શ્રાવિકા, આ બન્ને સાધુ-ઓને હું બાળું છું. બન્ને દોંગી અને દંભી છે. તદ્મને બધાને બનાવી પોતાનું પેટ ભરે છે, પ્રથમ સાધુ તો એટલો દંભી છે કે શુદ્ધ અને જીવદયાની વાતો કરી એ પોતાની સારી છાપ પાડે છે. જ્યારે બીજો સાધુ પોતે દંભી નથી ને નિખાલસ અને સરળ છે-સાચા બોલો છે, એવી છાપ ઉપ-સાવી પોતાના વ્યવહાર ચલાવે છે, નિભાવ કરે છે. આવા દંભી સાધુઓ સમાજને છંતરે છે, અને બનાવટ કરે છે. આત્મ ત્રીજા સાધુનું વલણ શ્રાવિકાને ગમ્યું નહિ. તેણે તો બીજાઓની કુથડી જ કરી. જે યોગ્ય જ નહોતું અને અત્યંત ઘણા થઈ કે સાધુ-મહાત્મા થઈ આવું તિરસ્કારભર્યું વલણ રાખે છે.

આમ આપણે દ્રષ્ટાન્તમાં ત્રણ જાતના સાધુ-ઓનું વલણ જોયું. જેમાં પ્રથમ ગુણી-ગુણવાન અને સંયમી હતા, બીજા માત્ર વેષધારી છતાં ગુણાનુરાગી હતા. જ્યારે ત્રીજા સાધુ-મહાત્મા તો ગુણદેવી હતા, તેમણે બન્ને સાધુઓ ત્રિપે વિરૂદ્ધમાં કહેવાનું બાકી રાખ્યું નહિ.

એટલે ગુરૂદેવ વ્યાખ્યાનમાં છેવટ સમન્વયું કે ગુણી સન્નજના હોય, સંયમી હોય. ચારિત્ર્ય-વાન હોય, તેમને તો વંદન કરવા, કદાચ ન બને તો અન્યના ગુણો જોઈ એનો રાગ કરવા. ગુણાનુરાગી બનવું પણ ગુણદેવી તો ન જ બનવું. તો આપણે કવચિત ગુણ પ્રહાર કરવાનો તક રહેશે, અને જીવન ધન્ય બનશે.

હાતો ૭ મો : (ગતાંકથી ચાલુ)

અનાદિકાળથી જન્મ જરા અને મૃત્યુનો ચક્રાંશ ચાલ્યા જ કર છે. જન્મનું દુઃખ, જરા એટલે ઘડપણનું દુઃખ ને મૃત્યુનું દુઃખ. આ રીતે દુઃખભર્યાં સંસારમાં સાચું મુખ કોણ આપી શકે?

રાજા સુગ્રીવ પૂર્વની રાત્રીએ પોતાના પ્રાણ વલ્લભા! કમલાવતી સાથે વિનાશ વાર્તામાં ગસ્ત બની ગયો હતો. એ રાત્રીએ કોને ખબર હતી કે પોતાની બહાદરી કમલાવતી કરમાઈ જશે?

નિશ્વ રાત્રી પથરાયેલા હતી. આખું નગર નિદ્રાદેવીને ખોળે પોલી ગયું હતું. રાજા અને રાણી પણ નીરાંતે ઉંઘતા હતાં. મુખભરી રાત્રાં મુખમાં જ વ્યતિત થઈ. વહાલી સવારે મેઘરાજાની સવારી પડઘમ વગાડતી આવી પહોંચી. કાળા કાળા ડિમાંગ વાદળો આવી પહોંચ્યાં. વિજળીના ચમકારા થવા લાગ્યાં. જોતજોતામાં વરસાદે એક ઝાપડે નગરને પાણીથી તરબોળ કરી નાંખ્યું. એ સમયે વિજળીના એક કડાકો થયો. નગરજનો સફાળા બગી ગયાં. રાજાની ઉઘમાં ખલેલ પહોંચી.

ભાવિની મિતરમાં શું જુવાયુ હોય છે તે તો જ્ઞાની જાણે. ને કુલ્લ તું તો ઘડીમાં હસાવે ને ઘડીમાં રડાવે. ને કર્મ તું તો સમય જગતના લોકોને ટચલી આગળીએ નચાવે. તારી કળા ન્યારી છે.

રાજા સુગ્રીવ વિજળીના કડાકો સાંભળીને

એકદમ બેઠા થયાં. શયનગૃહમાંથી ઝડપામાં આવીને બેઠાં ને આકાશ તરફ દ્રષ્ટિ કરી.

મેઘરાજાનું તાડવ નૃત્ય શરૂ થયું, કાળા ઘન-ધોર વાદળમાંથી વિજળી ચમકારા મારે છે, જાણે દરમાંથી મુખ બહાર આવીને સર્પ પોતાની લપકારા મારતી જીભ બહાર કાઢે ને અંદર લે. તેમ જનજનક વિજળી ક્ષણમાં બહાર આવીને અદ્રશ્ય થઈ જાય. રાણી કમલાવતી પણ પધારી-માંથી ઉભી થઈને સ્વામીનાથ સુગ્રીવ પાસે આવીને બેઠી. રાજાએ આંગળી ચિંથાવું કરીને કહ્યું કેવી! પે....હાલી વિજળી કેવી ચમકે છે. જાણે હમણા જ નીચે પડશે....

કાળા વાદળમાંથી કાળા ડોકડાં કરતો હોય તેમ વિજળી બહાર આવી થોડી નીચે સરકીને અદ્રશ્ય થતી હતી, આ રીતે ગગન મંડળમાં મેઘનું નૃત્ય ચાલતું હતું.

પ્રાતઃ સમયે રાજાના આવાસે વસુદત કંચુ-ક્રીએ આવીને કહ્યું રાજા! ચંપાનગરીમાં આપે રાજા કીર્તિવર્મ પાસે દામોદર નામે દુતને મોકલ્યો હતો તે હાલમાં અહીં આવ્યો છે. આપના દર્શન કરવા માટે દારે આવીને ઉભો છે.

વસુદતની વાત જાણીને રાજા ત્યાંથી કમલાવતીને કહીને સભાસ્થાને આવવા માટે નીકળ્યો. ત્યાંજ એક જ ક્ષણમાં મોટા કડાકા સાથે વિજળી ત્રાટકી.

વિજળીના લય કર અવાજે તો સમગ્ર નગરીને જાણે હચમચાવી નાંખી મોટા કડાકા સાથે પડેલી વિજળીએ કાળો કેર વર્તાવ્યો. રાણી કમલાવતીએ મોટી ચીસ પાડી, રાજમહેલ તરફ ખુમરાણ મર્યું. લોકો બચાવો...બચાવો....દોડો....દોડો....ની ખુમો મારતા રાજમહેલમાં દોડ્યાં, રાજ્યે જોયું કે લોકો રાજમહેલ તરફ દોડે છે. તો નક્કી કાંઈક બન્યું હશે. રાજ સુગ્રીવ પાછો રાજમહેલમાં આવ્યો. લોકોના ટોળા વચ્ચે રાણી કમલાવતીને નિશ્ચેષ્ટ પડેલી જોઈ તેના દેહ બળીને શ્યામ થઈ ગયો હતો.

રાજ તો પોતાની પ્રાણ વલ્લભા કમલાવતીની આવી દશા જોઈને કલ્પાંત કરવા લાગ્યો.

રે વિધાતા તેં આ શું કર્યું? માફ સમગ્ર સુખ તે છીનવી લીધું. મારી પ્રાણપ્રિયાને તેં રહેંસી નાંખી રે કુદરત! મેં તારું શું બગાડ્યું! કે મને એકાએક દુઃખના દરિયામાં ફેંકી દીધો.

વિલાપ કરતો રાજ રાણીની દશા જોઈ મૂર્છા પામ્યા—સેવકોએ શીતોપચાર કરીને રાજને સ્વસ્થ કર્યો. દુખિતહૃદયે રાજ બોલ્યા.

હે બહાલી પ્રાણેશ! તને આવું એકાએક શું થઈ ગયું બોલને....કેમ નથી બોલતી. પોતાના જોળામાં પ્રાણપ્રિયાનું મસ્તક લઈ હૈયાકાંટ રૂદન કરતા રાજને જોઈ લોકો નિરાશ વદને આંસુ સારી રહ્યા છે

સુમતી મંત્રીએ નજદિકે આવીને રાજને કહ્યું, રાજન! બનવાકાળ બની ગયું. આ રીતે વિલાપ કરવાથી હવે શો ફાયદો. આપતો સમજી છો, જ્ઞાની છો. આવા સમયે તો આપે જ અમોને શાંતવન આપવું જોઈએ.

મંત્રીશ્વર! મને સમજતું નથી આવું એકાએક કેમ બની ગયું. માફ સર્વસ્વ સુખ ક્ષણમાં ચાલ્યું ગયું, હવે મારે જીવીને શું કામ છે. આનંદ કિલ્લોલ કરતી મારી વલ્લભીને કાળના વિકરાળ પાંખે ક્ષણમાં પીંખી નાંખી, હવે મારી

સુખદુઃખની વાત હું કોની પાસે કરીશ! મારે જીવન હવે મને પણ મૃત્યુ સમુદાય છે. મંત્રીશ્વર આની ચિંતા સાથે હું પણ બળીને લસ્ટ થાઉં, મારે હવે જીવવું બહેતર છે.

મંત્રીશ્વરે કહ્યું રાજન! સ્ત્રીની ચિંતા પર પુરૂષે બળી મરવું એ તો કાયરોનું કામ, આપને ના શોભે. આપ શાંત થાઓ, આવો કલ્પાંત કરીને મનને ઉદ્વેગમાં ન લાવો.

સુપ્રતિષ્ઠ પિતા પાસે આવીને નિરાધાર વદને રૂદન કરતો આવીને ઉભો. પિતાએ મને માથા પર હાથ ફેરવીને શાંતવન આપ્યું.

સમય થતાં રાણીની મરણોત્તર ક્રિયાની તૈયારીઓ ચાલી. નગરની સ્પર્શને જતિ નહીના કિનારે રાણીના અંતિમદેહને અગ્નિદાહ દેવામાં આવ્યો.

રાણીનો નશ્વર દેહ પાંચમૂતમાં વિલીન થયો. “દુઃખનું ઔષધ દહાડા” સમય જતા દુઃખ ઓગળવા લાગ્યું, રાજ પોતાના રાજ્ય કારભારમાં લાગી ગયો.

હે ધનદેવ! મને મારા પિતાએ મારી માતાના અવસાન પછી આઠ વર્ષે કલાગુરૂ પાસે અભ્યાસ કરવા મૂક્યો. મારી બુદ્ધિ અનુસાર સારી રીતે અભ્યાસ કરી હું આગળ આવ્યો. “સમયના વહેણ વદ્યા જ કરે છે” સમય જતા હું યોગ્ય વયનો થયો એટલે પિતાએ મને એક જનર ગામનું સ્વામિત્વપણું આપ્યું.

એક દિવસ રાજ સુગ્રીવ રાજસભામાં બેઠા ત્યાં એક સુભગ નામના દારપાલે આવીને સમાચાર આપ્યા કે રાજન! ચંપાપુરીથી કીર્તિધર્મ રાજનો મહાંત આપના દર્શનાર્થે આવ્યો છે. રાજ્યે કહ્યું ખુશીથી આવવા દો.

રાજની પાસે આવીને મહાંતે પ્રણામ કરી યોગ્ય સ્થાન લીધું. રાજ્યે તાંબુલ આપીને પૂછ્યું કહો શાને માટે આવવાનું થયું.

આવેલ આંગતુકે કહ્યું, રાજન! ચંપાપુરીની

જ્યાતી સારાચે વિશ્વમાં વ્યાપેલી છે. ત્યાના સુપ્રસિદ્ધ રાજ કીર્તિધર્મ રાજ્ય કરે છે. તે તો આપના જાણમાં પણ છે. અને દેવાંગનાને પણ સરમાવે તેવી રૂપ લાવણ્યની મૂર્તિ એવી કીર્તિમતી નામની રાણી છે. તેની કુક્ષીએથી પ્રાપ્ત થયેલી અપ્સરા જેવી સર્વકળામાં પ્રવીણ, અને વાદ્ય-ચાતુર્યમાં પણ અગ્રેસર જેવી સૌંદર્ય અને સૌભાગ્યની ખાણ સમી કનકવતી નામની પુત્રી છે, તે બીજાનાં ચંદ્રમાં સમી વૃદ્ધિ પામતી યુવાવસ્થાને આંગણે આવીને ઉભી છે. તેને માટે યોગ્ય ભરથાર મેળવવા. એક દિવસ દેહ પર આભૂષણેથી સજ્જ થઈ પિતા પાસે આવીને બેઠી હતી. તેના પિતા કીર્તિધર્મ રાજએ તેને કહ્યું, “બેટા તારે માટે તો એકેકથી ચઢીચાતા રાજકુમારો આ પૃથ્વી પર છે. તું કહે તેની સાથે તારૂં પાણિગ્રહણ કરાવું.”

પણ આર્યકુલની મર્યાદાને જાળવનારી કનકવતી નીચા નયણો ઢાળીને લજવંતીના છોડની જેમ શરમાતી મૌન પણે બેઠી છે. તે સમયે રાજએ કહ્યું બેટા! તારે માટે મેં યોગ્ય વર ગોત્રી કાઢ્યો છે, અને તે સિદ્ધપુરનગરના રાજ

સુગ્રીવ છે. તે મારો મિત્ર છે, તેની પાસે તું જ અને તેની સાથે તું પાણિગ્રહણ કરજે.

હે રાજન! તમારૂં નામ સાંભળીને આનંદિત થયેલી કનકવતી ત્યાંથી ઉભી થઈને પોતાની રૂમમાં ચાલી ગઈ. ત્યારબાદ રાજ કીર્તિધર્મએ મને કહ્યું કે કનકવતીને લઈને સિદ્ધપુર જાઓ. હે રાજન! રાજના હુકમથી પૂર્વ તૈયારી કરીને હું કનકવતીને લઈને શુભમુહૂર્તે ત્યાંથી ચાલી નીકળ્યો અને આ તરફ આવતા અનુક્રમે ચાર ગાઉ બાકી રહ્યાં એટલે હું ઘોડા ઉપર આપને આ વાતથી નિવેદીત કરવા આગળ આવ્યો છું.

રાજ સુગ્રીવે સુમતિમંત્રીને તૈયારી કરવા જણાવ્યું થોડા સમયમાં રાજએ પોતાના પરિવાર સાથે મોટા ઉત્સવપૂર્વક નગરમાં કન્યાનો પ્રવેશ કરાવ્યો અને ઉત્તમ મુહૂર્તે કનકવતી સાથે લગ્ન કર્યું. હે ધનદેવ! મારી અપરમાતા કનકવતી થોડા જ સમયમાં પ્રિતિપાત્ર બની ગઈ અને મારા પિતા તો કનકવતીની માયાજાળમાં ફસાઈ ગયાં જાણું તેને તો કામણ જ કર્યું.

(કમશ)

શ્રી શત્રુજય ગિરિરાજ દર્શન

શાશ્વતા તીર્થની ઉપાસના આવા પુનિત પુસ્તકના વાચન દ્વારા વિશેષ રીતે થઈ શકે છે. તેથી આ પુસ્તક દરેક ઘરે વસાવવા જેવું છે.

નવ્વાણુ યાત્રા કરનાર ભાગ્યવંતોને, વર્ષાતપ કરનાર તપસ્વીઓને, તેમજ શ્રી જૈન સંઘના શ્રાવકો અને શ્રાવિકાઓને પ્રભાવતામાં આપવા લાયક પુસ્તક છે. આ પુસ્તકમાં પુનિત તીર્થના પંદર દ્વારો છે કિંમત ફક્ત રૂ. ૬-૦૦ રૂપિયા જે વ્યક્તિ સો કે સોથી વધારે પુસ્તક મંગાવશે તેમને દશ ટકા કમિશન આપવામાં આવશે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઈટ
ભાવનગર (સારાખૂ)

સ્વર્ગવાસ નોંધ

શ્રી અનોપચંદ ઝવેરભાઈ શાહ ઉં. વર્ષ ૮૦ તા. ૧૩-૭-૮૪ના રોજ ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મીલનસર સ્વભાવના હતા. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા, તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી સભાને ઘણીજ ખોટ પડી છે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા તેઓશ્રીના આત્માને શાન્તિ અર્પે તેવી પ્રાર્થના.

એ.ગ.૮-૮૪]

[૧૫૭

ક્ષમાની શરણાઈ

લેખક : પૂ. ગણિવર્યશ્રી
દાનવિજયજી મ. સા.
નૂતન ઉપાશ્રય ભાવનગર

જગત્વત્સદ્દલ પરમવંદનીય વિભૂતિ કર્ણાના સાગર અને ક્ષમાના ભંડાર ભગવંત મહાવીર પરમાત્મા કૌશાંબી નગરીમાં પધાર્યા.

તેમના પાવન પગલાથી ધરતી હસી રહી છે. વાતાવરણ ખુશનુમય બન્યું છે, ઉદ્યાન પણ નવ પદ્મવિત બન્યું છે. કરમાયેલા વૃક્ષો ખીલી ઉઠ્યા છે. વૃક્ષોની શાખા પર ગેલ કરતાં પક્ષિઓ સુમધુર કલરવ કરી રહ્યા છે. પ્રાકૃતિક સૌંદર્યની સુવાસ ચોમેર પ્રસરી રહી છે. મંદમંદ મધુર વાયુ વાય છે. વાયુની સાથે સાથે મીલાવી હાથે હાથ મીલાવીને વૃક્ષોની શાખાઓ નૃત્ય કરવા લાગી છે. અને લળીલળીને પરમવંદનીય વિભૂતિને નમસ્કાર કરી રહેલી છે. આજે તો સમગ્ર કૌશાંબીનગરી અંતરના આનંદને હિલોળે ચઢી છે.

દેવલોકમાંથી દેવોની વણુઝાર કૌશાંબીના ઉદ્યાને આવી પહોંચી. ભગવંતને વંદન કરીને સમવસરણની રચનામાં લાગી ગઈ. અષ્ટ પ્રતિહાર્યો પણ ભગવંતની સેવામાં તત્પર બન્યા છે. સમગ્ર જીવોના આત્મને દૂર કરનાર અશોક વૃક્ષ, સમગ્ર વાતાવરણને સુગંધથી સુવાસિત કરનારી સુર પુષ્પ-વૃષ્ટિ, મંગલમય ધ્વનીને ઉપન્ન કરનારી દેવ હંડુંસિ, ભગવંતની ત્રણે ભુવનની ઠકુરાઈને વધારનારા શ્વેત આમરો, તેજસ્વી ભામંડલની દિવ્ય-પ્રભા, ત્રણ જગતની ઠકુરાઈની કીર્તિપ્રસરાવનારા ત્રણ છત્રો, અને રત્નમય સિંહાસન, એ રીતે આઠે પ્રતિહાર્યો શોભામાં અભિવૃદ્ધિ કરી રહ્યાં છે. દેવો, તીર્થંચો પણ જેમની દેશના સાંભળીને તરી જાય છે. દેવોને ગાંધર્વો પણ મંત્રમુગ્ધ બની જાય છે. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવકાઓ વગેરે બારે પર્સદા ભગવંતની મીઠીમધુરી દેશના

સાંભળવા માટે આવી પહોંચ્યા છે. સૂર્ય અને ચંદ્ર પણ પોતાના મૂળ વિમાનમાંથી નીચે આવીને સમોવસરણમાં દેશના સાંભળે છે.

સાધ્વી મૃગાવતીજી અને ચંદનબાળા પણ ભગવંતની દેશના સાંભળવા આવ્યાં હતાં. યોજનગામિનિ વાણી મીઠી, સાકરસેતી તરણાલેતી મુખે પણ આવતી. અમૃત મીઠું સ્વર્ગે દીકું સુરવધુ ગાવતી. ઉપમા તો આપવાની શક્તિ ક્યાંથી લાવવી. ભગવંતની એવી મધુરી દેશના સાંભળવામાં મુગ્ધ બનેલા મૃગાવતીજીને ખબર ના પડી કે ગુરૂણી ઉપાશ્રયે પહોંચી ગયા છે. સૂર્ય-ચંદ્રની હાજરીમાં રાત થવા આવી તેનું લક્ષ ના રહ્યું, જ્યારે સૂર્ય-ચંદ્ર પોતાને સ્થાને ગયા ત્યારે ભયભીત બનેલા મૃગાવતીજી ઉતાવળે ઉતાવળે ઉપાશ્રયે આવ્યાં, ગુરૂણી ચંદનબાળાએ કહ્યું હે આર્યે! કુલિન આત્માને આ રીતે રાત પડતા ઉપાશ્રયે મોડા મોડા આવવું કલ્પે નહિ.

આર્ય સંસ્કૃતિની પ્રતિમા સમી મૃગાવતીજીએ બે હાથ જોડી વિનમ્રભાવે ક્ષમાપના માંગી. હે ગુરૂદેવ! હવે પછી આવી ભૂલ કદાપિ નહિ થાય મને ક્ષમા આપો.

જેના રોમ રોમમાં સાચો ક્ષમાનો ભાવ છે નીજ અંતર પોતે કરેલી ભૂલથી દ્રવી ગયેલું છે. આંખમાંથી આંસુ વહી રહ્યાં છે. આત્મિકદષ્ટિએ મનના સંવેદનથી, અંતરના હાર્દથી ભાવવિશુદ્ધિ પૂર્વક ક્ષમાપના માંગી.

ક્ષણમાં જ ચંદનબાળા નિંદ્રાચિત થયા. મૃગાવતી પાટ પાસે બે હાથ જોડીને ગુરૂણી ચંદનબાળાની ક્ષમા માંગી રહ્યા છે. તે સમયે

અંતરપટમાં દિવ્ય પ્રકાશ રેલાયો અને મૃગા-વતીને કેવળજ્ઞાન થયું. તે દિવ્ય પ્રકાશમાં ઉપાશ્રયના અંધકારમાં એક કાળો સર્પ ચંદન-બાળા પાસે આવતો જોયો. એટલે ચંદનબાળાને હાથ ઉંચો લીધો કે જેથી સર્પ ઈજા ન પહોંચાડે તેવા સમયે ચંદનબાળા જાગી ગયા અને બોલ્યાં કેમ તુ શું કરે છે. મારી ઉંઘમાં કેમ ખલેલ પહોંચાડી....મૃગાવતી બોલ્યાં ક્ષમા કરજો, આ બાળુ સર્પ આવતો જોઈને આપનો હાથ ઉંચો કર્યો. ગુરૂણીએ કહ્યું તને કેવી રીતે ખબર પડી કે સર્પ આવ્યો છે, મૃગાવતીએ વિનમ્રભાવે જણાવ્યું ગુરૂદેવ આપના પસાયથી, ગુરૂદેવે જાણ્યું

કે મૃગાવતીને ક્ષમાપનાના અંતરભાવના પ્રભા-વથી કેવળજ્ઞાન થયું છે તેથી તુરત પાટ ઉપરથી ઉભા થઈને નીચે ઉતરી તેમણે વિશુદ્ધભાવે મૃગા-વતીને ખમાવ્યાં, તેમની ક્ષમાપનાએ તેમને પણ કેવળજ્ઞાન આપ્યું. આ રીતે ક્ષમાપના એ આત્મા-નું અપૂર્વ પર્વ છે. નજદિકમાં આવતું આ અપૂર્વ પર્વના દિવસ પરસ્પર આત્માઓ અંતરના પૂર્ણ ભાવથી મન, વચન, અને ક્રિયાના ત્રિવિધ યોગે ખમાવજો અને અંતરમાં ક્ષમાપનાના દીપ પ્રગટાવી ક્રોધ, કષાય, અને રાગદ્રેષના અંધકારને દૂર કરજો.

—: જૈન આત્માનંદ સભાએ આપેલ પારિતોષિક :—

ભાઈશ્રી આશીષ ચંપકલાલ શાહને ન્યુ એસ. એસ. સી.માં પ્રથમ આવવા બદલ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી રૂ. ૫૧)નું પારિતોષિક, તેમજ ન્યુ એસ. એસ. સી.માં સંસ્કૃતમાં વધુ માકર્સ મેળવી સર્વ પ્રથમ આવવા બદલ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી રૂ. ૫૧)નું પારિતોષિક તેમને આપવામાં આવેલ છે.

ભાઈ આશીષને અમારા હાર્દિક અભિનંદન.

શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્ય કૃતમ્ પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્ (અષ્ટમોઽધ્યય:)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનું પ્રકાશન-લઠમું રત્ન છે. સાચા અર્થમાં તે રત્ન જ છે કેમકે તેના વિવિધ કારણો પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસીને પુનિત ભાષાથી પ્રકાશિત કરે છે. પ્રાચીન પ્રાકૃત ભાષાના વ્યાકરણમાં આ પુસ્તકનું અદિતીય સ્થાન છે. અર્વાચીન વિદ્વાનોએ આ પુસ્તકને બીરદાવ્યું છે. અભ્યાસીને સંપૂર્ણ જ્ઞાન મળે અને તુલનાત્મક અભ્યાસ થાય તે માટે આ પુસ્તકમાં નવ Appendices આવેલ છે. જર્મન જેવા દેશમાં તેમજ મહાન વિદ્યાપીઠોની માંગ સારી છે. તેજ તેનું મૂલ્યાંકન છે.

Price Rs. 25-00

Dolar 5-00

Pound 2-10

: પ્રાપ્તિસ્થાન :

શ્રી આત્માનંદ સભા ખારગેઠ, ભાવનગર.

જૈન સમાચાર

વડોદરામાં ભવ્ય ચાતુર્માસ પ્રવેશ

વડોદરા :- ૫૦ પૂ. આ.શ્રી મેરૂપ્રભસૂરિજી મં. સાં આદિ ઠાણા ૧૩

ભાવનગર ૧૨૦૦) આરાધકોને ઓળીની સામુદાયિક આરાધના તથા વિદ્યાનગરની અંજનશલાકા, પ્રતિષ્ઠા, તથા ૨૦) દીક્ષાઓ ને ઉજમણું આદિ શાસનપ્રભાવનાના કાર્યો કરાવી જેઠ વદ ૨ના આત્માનંદ જૈન ઉપાશ્રયે ભવ્ય ચાતુર્માસ પ્રવેશ થયેલ. પ્રવચન બાદ ૧૧) રા.ની સંઘ પૂજા ને પતાસાની પ્રભાવના. મુંબઈ, ભાવનગર, અમદાવાદ આદિથી ઘણા ભાવુકો પધારેલ.

પ્રવેશ નિમિત્તે આયંળીલમાં ૪) રા.ની તથા પ્રતિકમણમાં રા. ૧ની પ્રભાવના, પૂજ્યશ્રીજી આવશ્યક (આગમ) સૂત્રની વાંચના આપે છે, ને પૂજ્યશ્રીજીના શિષ્ય પૂ. ગણિ. ઇન્દ્રસેનવિજયજી મં. સાં શ્રાદ્ધગુણિવિવરણ અને શ્રી ચંદ્રકેવલી ચરિત્રનું વાંચન કરતા, શ્રોતાઓ સારી સંખ્યામાં લાભ લે છે. ને દર રવિવારે બપોરે જુદા જુદા વિષય ઉપર જાહેર વ્યાખ્યાન પણ આપે છે. ચૌમાસાના ચારે મહીના અખંડ અકુમ ચાલે છે, તેમજ બહુમાન રા. ૨૬) શ્રીફળને સાકરના પડાથી થાય છે. નવપદજીમાંથી અરિહંતાદિ સાત પદોની આરાધના, આયંળીલથી જુદાજુદા દિવસે થયેલ. સાતે પદમાં ૧) રા.ની પ્રભાવના થયેલ. પ્રતિકમણમાં સારી સંખ્યા આવે છે, પ્રભાવના ચાલુ છે, દીપકમતના એકાસણા, ૩૦૦ બ્રહ્મચર્ય પદની આરાધના, લુખી નીવીથી ૨૨૫ ૧) રા.ની પ્રભાવના, ચૌમાશી ચૌદસના પૌષધ, ૮૧)ની સંખ્યા પ્રભાવના ૨) રા. સાકર ને જમણ થયેલ. પૂ. ગણિ. સિંહસેનવિજયજીએ વર્ધમાન તપની ૧૨)મી ઓળી અને પૂ. મુનિશ્રી મુક્તિસેન વિજયજીએ ૩૩) ઓળી કરેલ. સંઘમાં ૮૪) ને ૬૧) મી ઓળી તેમજ માસખમણ, ભદ્રતપ ને સિદ્ધિતપની આરાધના ઉદ્ભાસ પૂર્વક ચાલે છે, પૂજ્યશ્રીજીના શિષ્ય પૂ. પંન્યાસજી માનતુંગ વિજયજીએ ચૌમાસી ચૌદસે ને પૂ. મુનિ હિતવર્ધન વિજયજીએ રવિવારે શ્રી સોસાયટીમાં વ્યાખ્યાન આપેલ. શ્રી દાદા પાર્શ્વનાથ ભગવંતના અખંડ જપ સહિત અકુમતપ (સાડા બાર હજારના જપપૂર્વક) અત્તરવાયણા ને પારણા તેમજ શ્રી સિદ્ધાયલજીના છકુ-પારણા, પ્રભાવના સારી થયેલ. સંઘમાં ઉત્સાહ અનેશ છે.

— ૦ —

શ્રી ભાવનગર શ્રી કૃષ્ણનગર ઉપાશ્રયે પરમ તપસ્વી મુનિ મહારાજશ્રી સંજમ વિજયજી મહારાજ સાહેબ તથા ૫૦ પૂ. સાધ્વીજી મહારાજ વિશ્વપ્રજ્ઞાશ્રીજી આદિ ઠાણા ચાતુર્માસ પધારતા તેઓશ્રીના સદ્ઉપદેશથી ચાલી રહેલ અપૂર્વ

આરાધનાઓ

(૧) અશ્વાડ શુદ્ધ ૩ ને રવીવારના ૫૦ પૂ. તપસ્વી મુનિ મહારાજ શ્રી સંજમવિજયજી ચાતુર્માસ પ્રવેશ દીને તે નિમિત્તે વ્યાખ્યાન સમયે રૂપીયા એકના બે સંઘપૂજન કરવામાં આવેલ. તેમજ આ મંગળ દિવસ નિમિત્તે શેઠશ્રી દુર્લભદાસ ઝવેરચંદ તરફથી આયંળીલ કરાવવામાં

આવેલ. તેમજ તેમાં રૂપાયા એકની પ્રભાવના તેમના તરફથી કરવામાં આવી હતી. આયંબીલની સંખ્યા ૫૦ હતી.

(૨) અષાઠ શુદ્ધી ૬ ને શનિવાર, અતીથી સંવીભાગ વ્રત, હીરાબેન રતીલાલ આવાળા તરફથી આરાધના એકીશ, કુલ પ્રભાવના દરેકને રૂપીયા ચારની.

(૩) ખીરના એકાસણા : અષાઠ વદી બીજને રવીવાર શેઠ પરમાણુંદ માધવજી હ: શેઠ વસંતરાય ડાયાલાલ તરફથી.

અરિહંત પદનો જાપ, તપસ્વાની સંખ્યા બસો દરેકને રૂપીયા બેની પ્રભાવના.

(૪) છકુ તપ : અષાઠ વદી ૭, ૮ શુક્ર, શનિ.

અત્તરવારણા તથા પારણા શેઠશ્રી શાન્તીલાલ મોહનલાલ આફ્રીકાવાળા તરફથી, તપસ્વીની સંખ્યા ૧૧૦) પ્રભાવના દરેક કુલ રૂપીયા ૬-૨૫ પૈસા.

(૫) સામુદીક મગના આયંબીલ : શેઠ શાંતીલાલ ભગવાનદાસ અણીડાવાળા તરફથી, તપસ્વીની સંખ્યા ૧૨૦) કુલ પ્રભાવના દરેકને રૂપીયા ૨-૨૫ પૈસાની. તથા તેજ દિવસે અપોરના સમૂહ સામાયિક સંખ્યા ૧૬૮) વચ્ચે, પ્રભાવના રૂપાયા એકની કરવામાં આવેલ.

(૬) સમૂહ અહમ તપની આરાધના : શ્રાવણ સુદી ૨, ૩, ૫ સોમ, મંગળ, બુધ. અત્તરવારણા તથા પારણા શેઠશ્રી અનોપચંદ માનચંદ જસપરાવાળા તરફથી કરાવવામાં આવેલ, તપસ્વીની સંખ્યા ૫૧ પ્રભાવના દરેકને કુલ રૂપીયા

(૭) ચારિત્ર પદના એકાસણા : શ્રાવણ વદી ૧ ને રવિવારે શેઠશ્રી માવજીભાઈ વશરામ-ભાઈ ટાણાવાળા તરફથી કરાવવામાં આવશે.

(૮) ચાર્તુમાસ દરમ્યાન અખંડ અહમતપની આરાધના થઈ રહેલ છે, પ્રત્યેક આરાધકોનું બહુમાન રૂપીયા અગીયાર, શ્રીફળ, સાકરનો પડો તથા સ્ટીલની એક તપેલી આપી કરવામાં આવે છે.

(૯) આ ઉપરાંત શ્રાવિકાબેન શ્રીમતી સૂચાંબેન ખાન્તીલાલ શાણીતપની અપૂર્વ આરાધના કરી રહેલ છે. તથા શ્રીમતી જ્યોતીબેન વસંતરાય ઘોઘાવાળા સિદ્ધિતપની અપૂર્વ આરાધના કરી રહેલ છે.

લી૦

હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા

મંત્રી

શ્રી કૃષ્ણનગર જૈન સોસાયટી, ભાવનગર.

(અનુસંધાન ટાઇટલ પેજ રતું ચાલુ)

રાખવી પડશે, ને આમ કરશે તો તમે જૈનધર્મના પ્રભાવક બનશો, બીજા આત્માઓનું હિત કરનારા બનશો. કદાચ તમારો મિત્ર તમને દગો દઈ દે, પરંતુ તમારે સામે દગો દેવાનું વિચાર સુદ્ધા પણ ન કરવો, કેમકે તમારા મિત્ર કરતાં તમારી જવાબદારી વધારે છે. જે ધર્મનો આરાધક નથી તે કદાચ દગો દેશે તો એનાથી જૈનધર્મ નહિ નિંદાય, પરંતુ જૈનધર્મનો પરમ આરાધક મિત્ર સામાને દગો દેશે તો જૈનધર્મજ નિંદાશે.

આપણા નિમિત્તે, થોડા સ્વાર્થ ખાતર અખિલ વિશ્વનો તરણુતારણુહાર જૈનધર્મ-જૈનશાસન નિંદાય તેનાથી વધીને વિરાટ દુનિયામાં બીજું કયું પાપકાર્ય હોઈ શકે? માટે પધારેલા મોંઘેરા પર્વશ્રેષ્ઠ પયુષણ પર્વની સંધ્યાએ આપણે સહુ જગત માત્રના જીવો સાથે મૈત્રી કરી ધર્મનો જયજયકાર કરી મુક્તિનિલયે જઈ વસીયે.

Atmanand Prakash

Regd G. BV. 31.

—: અમૂલ્ય પ્રકાશન :—

અનેક વરસોની મહેનત અને સંશોધનપૂર્વક પરમપૂજ્ય વિદ્વાન
મુનિરાજશ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજના
વરદહસ્તે સંપાદિત થયેલ અનેક અને અમૂલ્ય ગ્રંથ

દ્વાદશારં નયચક્રમ્ પ્રથમ અને દ્વિતીય ભાગ

આ અમૂલ્ય ગ્રંથ જેમાં નયોનું અદ્ભુત વર્ણન છે તે દરેક સાધુ મુનિરાજે તથા સાધ્વીજી મહારાજ માટે અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. દરેક ગૃહસ્થોએ અને સમાજની દરેક લાયકેરી માટે વસાવવા જોઈએ.

આ ગ્રંથ માટે પરમપૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજ જણાવે છે કે—
ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ આ પુસ્તકનું પ્રકાશન કર્યું તે એક મોટા ગૌરવની વાત છે. જે વિદ્વાન મુનિ મહારાજે, સાધ્વીજી મહારાજે, તથા શ્રાવકો તેમજ શ્રાવિકાઓને જૈન દર્શનના અભ્યાસ માટે ખૂબ જ ઉપયોગી નીવડશે.

ભારતભરમાં અનેક જૈન સંસ્થાઓ છે. તેઓએ પ્રગટ કરેલા પુસ્તકોમાં આ 'દ્વાદશારં નયચક્રમ્'ને શ્રેષ્ઠ સ્થાને મૂકી શકાય તેમ છે. માટે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને ધન્યવાદ ઘટે છે.
(કિંમત રૂ. ૪૦-૦૦ પોસ્ટ ખર્ચ અલગ)

ખહાર પડી ચુકેલ છે જિનદત્તકથાનકમ્ (અમારું નવું પ્રકાશન)

પ્રસ્તુત જિનદત્તકથાનક સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી એવો કથાગ્રંથ છે.

સ્વ. પૂજ્યપાદ આગમપ્રભાકર શ્રુત-શિલવારિધિ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજની ઇચ્છાનુસાર આ ગ્રંથ પ્રકાશન કરવામાં સફળ થતા ખુબ આનંદ અને સંતોષ અનુભવાય છે.

અમારી વિનંતિને ધ્યાનમાં લઈને પરમપૂજ્ય સાધ્વીજી મહારાજશ્રી ઓંકારશ્રીજી મહારાજે આ ગ્રંથનું સંપાદન-સંશોધનનું કાર્ય કરી આપવાની કૃપા કરી છે.

આ કથાનકનો ગુજરાતી ભાષામાં પણ સંક્ષિપ્ત સાર આપવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથ દરેક લાયકેરીમાં વસાવવા યોગ્ય છે.
(કિંમત રૂ. ૮-૦૦)

લખો— શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ખારગેટ, ભાવનગર.

તંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સલોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, મુતારવાડ, ભાવનગર.